Kyrkogårds VANDRING.se

Släkten Ullman

Kolsäter var sedan järnbrukets grundande år 1694 Gillbergabygdens industriella centrum. Under senare delen av 1800-talet förändrade den nya ägarfamiljen Ullman verksamheten genom att först modernisera smidesmetoderna och sedermera satsa på pappersmassa istället för järn. Stångjärnssmidet upphörde 1876. Kolsäter kom att utvecklas starkt, vilket också gjorde inflyttningen stor till det växande fabrikssamhället. Katastrofen kom genom den stora branden vid fabriken år 1937. Året dessförinnan hade också den vackra Nedre Kolsäters herrgård med sin vida kända trädgård blivit lågornas rov; traditionen säger att en spådom från en illa behandlad urförsäljare från Dalarna därmed gick i uppfyllelse.

Gravnummer 09 02 7. Gustaf Ullman (1819-1874) var en driftig brukspatron, som hade stora planer och bland annat engagerade sig för att järnvägen skulle dras genom bygden, detta redan i början av 1870-talet. Han var gift med Amalia von Aken (1832-1906), som liksom maken ligger i familjegraven.

Gravnummer 09 02 5. Genom sonen Harald Ullman (1860-1916) och dennes maka Elisabeth Mathilda Westerdahl (1869-1947) fortsatte släkten att leda bruket, men år 1917 såldes hela verksamheten; den kom att under närmare 20 år tillhöra Karlstads stad, som inte minst hade nytta av elproduktionen vid Kolsäter. När bruket brann var det dock Wermlands Enskilda Bank som hade tagit över. I denna grav ligger flera efterföljande i släkten begravda, bland andra Harald och Elisabeths dotter Margit Amalia Ullman (1898-1988).